

KLENOTNY (1) *ai*

A pl subst kl(e)n(o)tn(e).

Sł stp: klejnotny, *Cn brak*, *Linde XVIII w.:* klejnotny.

Przymiotnik od „klenot” ‘herb, godło’: S thych artykułow przerzeczonych/ was Krześcijány y dobreimi ludzmi [*Jagiello*] podzyálał z niczemnych / rozdawfzy wam podárzenia klenothne/ ktorých Polkie Rycerftwo wzywa zá ofobny znák fláhectwá *BielKron* 390v.

MM